

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 18.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9762** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл.82 ГПК.

Образувано е по жалба на К. В. В., подадена чрез адв.С., срещу разпореждане от 03.07.2019г., съобщено с писмо изх.№ГС-21-525/04.07.2019г. на съд.помощник в СГС, с което е оставена без уважение депозирана в СГС молба с вх.№84506/27.06.2019г. за връщане на парична гаранция по т.д.№2630/2014г. В жалбата се твърди незаконосъобразност на отказа, тъй като същият е в противоречие с влязло в сила Определение №37/04.01.2019г. по т.д.№2630/2014г. на ТО, VI-12 състав по описа на СГС; постановено е от некомпетентен орган, не е съобщено по съответния ред, като не е указан и реда и срока за обжалването му. Искане се оспореният акт да бъде отменен, като преписката бъде изпратена на председателя на СГС със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съд.з. жалбоподателят К. В. В., чрез процесуалния си представител адв.С., поддържа жалбата. Претендира направените по делото съдебни разноси за държавна такса.

Ответникът съд.помощник в СГС, р.пр., също не изпраща представител в съд.з. и не взема становище по делото.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е по делото, че по т.д.№2630/2014г., ТО, VI-12 състав по описа на СГС, е допуснато обезпечение на предявения от К. В. В. иск чрез налагане на заповест за връщане

движими вещи и възбрана върху недвижими имот, собственост на ответното дружество, при условията на внесена парична гаранция в размер на 1000лв. Делото е приключило с решение №388/05.03.2015г., влязло в сила на 02.12.2016г., като искът на жалбоподателя е уважен.

С Определение №37/04.01.2019г. по т.д.№2630/2014г. по описа на СГС-Търговска колегия, VI-12 състав, по молба от 04.01.2019г. от К. В. В. са отменени допуснатите обезпечения и е освободена внесената от него гаранция в размер на 1000лв., внесена с преводно нареждане от 05.06.2014г.

На 18.03.2019г. със заявление вх.№36412/18.03.2019г. К. В. В. е поискал от председателя на СГС да разпорежи внесената от него парична гаранция в размер на 1000лв. да му бъде върната. С писмо с изх.№ГС-21-245/23.05.2019г. на съд.помощник в СГС на жалбоподател В. е указано да представи доказателства, че не дължи такси, глоби и разноски по делото; относно датата на която е влязъл в сила крайния съдебен акт по обезпечените искове; и че подадената молба за възстановяване на внесената гаранция по чл.82 ГПК е подадена в предвидения от закона срок от влизане в сила на крайния съдебен акт.

След представяне на указаните доказателства, с оспореното разпореждане от 03.07.2019г. на съдебен помощник в СГС, като е взето предвид, че крайният съдебен акт по обезпечените искове е влязъл в сила на 02.12.2016г., а молбата за връщане на гаранцията е подадена на 04.01.2019г., т.е. след срока по чл.82 ГПК, молбата за връщане на внесената парична гаранция е оставена без уважение.

Разпореждането е изпратено на К. В. с писмо изх.№ГС-21-245/23.05.2019г., като по делото няма доказателства относно дата и ред на връчването му. Жалбата срещу отказът е подадена в СГС на 02.08.2019г.

Със заповед №РД-08-239/25.01.2018г. на председателя на СГС е възложено на съдебния помощник Б. Д. разглеждането на текущия доклад в сектор „Административна дейност и пресслужба“, входящ в регистър „Главен счетоводител“, по отношение на постъпилите молби за освобождаване на държавни такси, гаранции, депозити и погрешно внесени суми по дела, които се освобождават след резолюция на съдебния помощник.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Доколкото в случая се касае за разпореждане със сума от сметка на СГС, съдът приема, че председателят действа като административен орган в хипотезата по чл.86, ал.1, т.1 ЗСВ, който се разпорежда със сумите по сметките на съда, а не като правораздавателен такъв, съответно - разпореждането с което е оставено без уважение искането за възстановяване на внесената по депозитната сметка на СГС гаранция представлява подлежащ на съдебен контрол административен акт. Жалбата е подадена в срок и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. По съществуващото ѝ съдът взе предвид следното:

Разпореждането е издадено от съдебен помощник Б. Д. /както се разчита от подписа му/, на когото със Заповед №РД-08-239/25.01.2018г. председателят на СГС е делегирал правомощието да издава резолюции за освобождаване на гаранции. Т.е. оспореният отказ е издаден от компетентен орган. Същият съдържа и мотиви – фактически и правни основания за издаването му.

Твърдените пропуски и нередности относно липсата на посочен ред и срок за обжалването на акта и по съобщаването му, са относими по преценката дали жалбата срещу него е подадена в срок, но сами по себе си не са основание за отмяната му.

По отношение на съответствието на отказа с материалния закон, съдът приема следното:

Разпоредбата на чл.82 ГПК постановява, че внесените по специалната сметка на съда суми за разноски и гаранции се внасят в приход на държавния бюджет, ако не бъдат поискани обратно от вносителя в срок една година от датата на настъпване на тяхната изискуемост.

Гаранцията, внесена като условие за допускане на обезпечение на иска служи за обезпечаване на отговорността за претърпените вреди от ответника по този иск. С влизането в сила на съдебния акт, с който приключва съответното съдебно производство отпада интересът и необходимостта от допуснатите обезпечителни мерки, а от тук възниква вземането на лицето, в чиято полза същите са били допуснати да получи обратно внесените като гаранции суми. Т.е. както се приема по т. р. № 6/23.10.2015 г. по т. д. № 6/2014 г. ОСГТК, изискуемостта на вземането за връщането на сумите настъпва с влизане в сила на съдебния акт, с който е приключил исковия процес.

Относно възражението в жалбата, че с оспореният отказ председателят на СГС отказва да изпълни съдебен акт, съдът намира, че с определението от 01.04.2019г., се постановява вдигането на обезпечителните мерки, като в тази връзка, доколкото липсват основания за претенции на ответниците по търговското дело по отношение на внесената гаранция, тя се освобождава. Но съдията-докладчик по търг.дело не може да се разпорежда пряко със суми по сметките на съда, което действие предполага съвместното волеизявление на председателя на съда и гл.счетоводител. Т.е. освобождаването на гаранцията от съдията-докладчик е предпоставка за превеждането на сумите от депозитната сметка на съда по сметката на молителя, но същото само по себе си не е задължително за административния ръководител на съда, доколкото той има правомощието да прецени и други обстоятелства, вкл. тези по чл.82 ГПК, вкл. дали сумата все още е налична по специалната сметка на съда.

С оглед на горното и при така извършената проверка на законосъобразността на оспореният акт по реда на чл.168 АПК на всички основания по чл.146 от АПК, съдът намира, че жалбата на К. В. В. срещу него следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, II отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. В., с ЕГН-[ЕГН], срещу разпореждане от 03.07.2019г., съобщено с писмо изх.№ГС-21-525/04.07.2019г., на съдебен помощник в СГС, с което е оставена без уважение депозирана в СГС молба с вх.№84506/27.06.2019г. за връщане на парична гаранция по т.д.№2630/2014г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: